

برادران رایت، خواهران بروتنه ودوقلوهای فضایی

آشنایی با خواهر و برادر های موفق که دستاوردهایشان باعث شهرتشان شد

پرونده

معمولاً وقتی صحبت از موفقیت یک شخص به میان می‌آید، در نهایت

از خانواده‌اش تشکر می‌کنند که همراهش بوده و حمایتش کرده تا به این موفقیت برسد. ولی در تاریخ افراد موفق‌ی داریم که خانوادگی معروف شده‌اند و به اصطلاح تاریخ ساخته‌اند. در این پرونده چند خواهر و برادر معروف را معرفی می‌کنیم که با کمک همدیگر به موفقیت رسیده‌اند.

خلاصه قرار نیست که همیشه خواهران و برادران مشغول دعوا و گیس کشی و کشتی گرفتن باشند، گاهی با همکاری یکدیگر می‌توانند نامشان را در تاریخ ثبت کنند.

۳ نویسنده با آثاری پرفروش

چه کسانی؟ خواهران بروتنه

سه خواهر انگلیسی بودند که کتاب‌هایشان در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ قرن نوزدهم میلادی منتشر شد و آثارشان جزو آثار کلاسیک ادبیات جهان قرار گرفت. «شارلوت» (۱۸۱۶-۱۸۵۵)، «امیلی» (۱۸۱۸-۱۸۴۸) و «آن بروتنه» (۱۸۲۰-۱۸۴۹) در شهر تورنتون در انگلیس به دنیا آمدند. هر سه خواهر به عنوان آموزگار و معلم سرخانه فعالیت می کردند و برادر آن‌ها به نام «برنول» نیز یک شاعر و نقاش بود. در سال ۱۸۴۶ این سه خواهر کتاب شعری با هزینه خود منتشر کردند اما موفقیتی به دست نیاورد و پس از آن خواهران رو به نوشتن رمان آوردند. کتاب‌های «آگنس گری» توسط آن بروتنه و «جین ایر» توسط شارلوت در سال ۱۸۴۷ چاپ شدند که در این سال «جین ایر» جزو پرفروش‌ترین آثار شد. سپس در سال ۱۸۴۸ امیلی رمان «بلندی‌های بادگیر» (در ایران به نام عشق هرگز نمی‌میرد) و آن بروتنه داستان «مستأجر عمارت وایلدفل» را منتشر کرد. کتاب‌ها کمابیش به موفقیت دست یافتند، اما عمر حرفه‌ای خواهران مانند عمر خودشان کوتاه بود. امیلی قبل از اتمام دومین رمانش و در سال ۱۸۴۸ در ۳۰ سالگی به علت بیماری سل در گذشت و خواهرش آن، در سال بعد با همان بیماری در ۲۹ سالگی از دنیا رفت. شارلوت که بعد از مرگ برادرش در همان سال با پدر تنها شده بود، به نوشتن ادامه داد. او در سال ۱۸۵۴ به همسری معاون پدرش در آمدویک سال بعد به علت بیماری در ۳۸ سالگی در گذشت.

چه کسانی؟ برادران مارکس

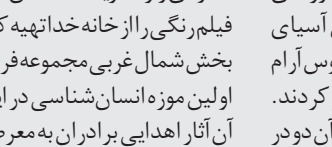
برادران مارکس پنج نفر بودند: «جیکو» (با نام اصلی لئونارد ۱۹۶۱-۱۸۸۶)، «هارپو» (آدولف، ۱۹۶۴-۱۸۸۸)، «گروچو» (جولیوس هنری، ۱۹۷۷-۱۸۹۰)، «گومو» (میلتون، ۱۹۷۷-۱۸۹۳) و «زیو» (هربرت، ۱۹۷۹-۱۹۰۱). پدرشان یک خیاط معمولی اهل نیویورک بود و به زحمت خرج این پسران را که با شیطنت‌هایشان یک محله را جان به لب کرده بودند، در می‌آورد. با این حال مادرشان خیلی دوست داشت پسرانش بازیگر شوند و تشویق‌شان می‌کرد.

دوقلوهای فضایی

چه کسانی؟ برادران کلی

«اسکات جوزف کلی» فضانورد اهل آمریکا و متولد سال ۱۹۶۴ است که در چندین ماموریت فضایی حضور داشته است. او توانست به مدت یک سال به‌طور مستمر در فضا زندگی کند. این فضانورد نخستین شخصی بود که از داخل ایستگاه بین‌المللی فضایی روی صفحه اجتماعی‌اش از طلوع خورشید، کره زمین و تجربه زندگی فضایی پست

و عکس منتشر می‌کرد. برادر دوقلوی همسان اسکات، یعنی «مارک کلی» هم از فضانوردان آژانس فضایی ناسا است. اسکات یک سال را در فضا گذراند و در این مدت مارک در زمین ماند. هدف از این سفر بررسی زندگی طولانی در موقعیتی با جاذبه صفر بود تا ناسا از این طریق بتواند خود را برای ماموریت بزرگ‌تر یعنی زندگی انسان روی کره مریخ آماده کند. اسکات کلی در طول دوران حضورش در فضا از بدن خود نمونه‌برداری می‌کرد و با انجام بازی‌های کامپیوتری حافظه و سرعت عکس‌العملش را می‌سنجید. ۳۶۰ کیلومتر پایین‌تر از او، مارک روی زمین هم آزمایش‌های مشابه را انجام می‌داد. مقایسه شرایط بدنی این دو برادر دوقلو اطلاعات ارزشمندی را درباره تأثیرات حضور طولانی مدت در فضا در اختیار دانشمندان گذاشت. نکته جالب در باره این پروژه این است که در ابتدا قرار بود این مطالعه تنها روی تغییرات زیستی بدن اسکات انجام شود اما با پیشنهاد خودش، برادر دوقلوی او وارد این پژوهش شد تا پروژه «مطالعه دوقلوهای ناسا» شکل بگیرد. سفر به فضا باعث شده هزاران زن در بدن اسکات کلی که پیش از سفر به فضا غیرفعال بودند، فعال شوند. تعداد این زن‌ها با طولانی شدن مدت سفر افزایش یافتند. برخی از این زن‌ها با ایجاد پروتئین‌هایی به ترمیم DNA آسیب دیده کمک می‌کنند. از سوی دیگر اسکات در تست‌های شناختی نیز به خوبی گذشته نبود و سرعت ودقت او کاهش یافته بود. این دو مسئله، گروهی از دانشمندان را از خطرات سفرهای طولانی مدت به فضا نگران کرد.

سرنجام با گذر از اقیانوس اطلس وارد اروپا شدند. آن‌دودر

در ابتدا همه برادران به‌جز زودر نمایش‌های

مختلف ظاهر شدند، اما قبل از ورودشان به تئاتر برادوی، گومو بازیگری را کنار گذاشت و زیو جای او را پر کرد. بالاخره اوج کارشان نمایش «بیسکویت حیوانی» (۱۹۲۸) بود. برادرها در این زمان شهرت خوبی به‌عنوان کمدین‌های خانوادگی به‌دست‌آورده بودند و صدای قهقهه تماشاگران را بلند می‌کردند. موفقیت‌شان باعث شد مورد توجه شرکت فیلم‌سازی پارامونت قرار بگیرند. برادران مارکس با تمام کمدین‌های قبل و بعدشان تفاوت داشتند. آن‌ها نه مانند کمدین‌های

در نیویورک روی صحنه برودر همین‌سال در فستیوال کن از او تقدیر شد. گروچومارکس نیز سرنجام در سال ۱۹۷۷ در گذشت و به این ترتیب یکی از طلایی‌ترین دوره‌های سینمای

کمدی ناطق به پایان رسید.

مدیون مادر و دیگر خواهرها

چه کسانی؟ خواهران ویلیامز

اسم ونوس و سرن ویلیامز که تنها یک سال با یکدیگر تفاوت سنی دارند با دنیای تنیس، قهرمانی‌ها، جوایز فراوان و البته رکوردهایی باورنکردنی گره خورده است. اما آیا می‌دانستید دختران خانواده ویلیامز در واقع ۵ نفر هستند که تنها سرن او ونوس توانسته‌اند به این حد از شهرت دست یابند؟ البته این سه خواهر گمنام

موفقیت کرده‌اند. در دهه ۸۰ ریچارد ویلیامز بعد از تماشای مسابقه یک خانم تنیسور که جایزه ۴۰ هزار دلاری را برد، تصمیم گرفت دو دخترش ونوس و سرن او را ددنیای تنیس حرفه‌ای شوند. خودش آموزش دخترانش را بر عهده گرفت و در تمام این مدت فرزندان ناتنی‌اش را نیز به کمک دخترانش فرامی‌خواند. آن‌ها تا ۱۸ سالگی هر شب راس ساعت ۱۰ شب به رختخواب می‌رفتند و جز خواهران خود هیچ دوستی نداشتند. موفقیت‌های این دو خواهر در مسابقات تنیس تمامی نداشت و یکی پس از دیگری جام‌ها و جایزه‌ها را در می‌کردند. ونوس در مسابقه فینال اوپن استرالیایا در سال ۲۰۱۷ هنگامی که بازی را به خواهر کوچکش واگذار کرد، در سخنرانی خود پس از پایان بازی قبل از هر چیز خطاب به خواهرانش در بین تماشاگران گفت: «از این که توانستم تمام شب را در برابر چشمان شما بازی کنم بسیار خوشحالم. بسیار به شما افتخار می‌کنم. شما به اندازه دنیا برایم مهم هستید... خواهر ایشا، کجایی تو؟» و وقتی که متوجه شد یکی از خواهرانش در میان تماشاگران نیست گفت: «اوه چه بد، اون یوم‌د» در ژانویه ۲۰۱۸ سرن ویلیامز پیامی احساسی در صفحه اینستاگرام خود درباره زنان موثر در زندگی‌اش منتشر کرد که در آن به نام مادر و خواهرانش اشاره کرده بود. وی در زیر عکسی از خودش که در کنار مادر و خواهرانش بود، نوشت: «آن‌ها بسیار قوی و برای زندگی من حیاتی هستند. مادرم ۵ زن و ۳ نوه بزرگ کرده‌است. من این عکس را دوست دارم زیرا رابطه نزدیکی بین ما وجود دارد. این همان چیزی است که باعث می‌شود من متواضع باشم.»

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

چهارشنبه ۲۶ شهریور ۱۳۹۹
۲۷ محرم ۱۴۴۲ • ۱۶ سپتامبر ۲۰۲۰
شماره ۲۰۴۷۶

۱۶۹۶

خالقان هواپیما

چه کسانی؟ برادران رایت

«ارویل» و «ویلبر رایت» دو برادر آمریکایی اهل اوهایو بودند که به خاطر اختراع اولین هواپیمای قابل کنترل موتوردار و سنگین‌تر از هوا در تاریخ ۱۷ دسامبر ۱۹۰۳ میلادی مشهور شدند. این دو که ابتدا در حرفه دو چرخه‌سازی مشغول بودند، سال‌ها روی گلایدرها و وسایل نقلیه مشابه قبل از نخستین پروازشان کار کردند. اختراع اصلی برادران رایت مکانیزم «خمش بال» (Wing warping) بود که خلبان می‌توانست با خم کردن بال به سمت مد نظر، هواپیما را در جهت دلخواه بچرخاند. آن‌ها همچنین سیستم کنترلی مشابه سکان قایق برای هواپیما طراحی کردند که به خلبان اجازه می‌داد تا هواپیما را در هر سه بعد هدایت کند. برادران رایت در ۱۹۰۲ گلایدری ساختند و با موفقیت آن‌مایش کردند. این هواپیمای بدون موتور در حقیقت اولین ماشین پرنده کاملاً کنترل‌پذیری بود که تا آن زمان آزمایش می‌شد. آن‌ها سرن انجام هواپیمای خود را که «فلایر» نامیده بودند برای آن‌مایش در ۱۴ دسامبر ۱۹۰۳ آماده کردند.

در آن روز همه چیز آماده به نظر می‌رسید. ویلبر و ارویل برای انتخاب خلبان با سکه قرعه کشیدند که ویلبر برنده اولین قرعه شد. آن‌ها هواپیما را روی تپه‌ای مشرف به ساحل روی ربلی کوتاه بالا کشیدند سپس طناب‌ها را رها کردند. هواپیما به آرامی سرعت گرفت اما کم‌تجربگی موجب شد تا ۲ ثانیه پس از برخاستن هواپیما ساقط شود. سه روز بعد باز هم همه چیز مهیا به نظر می‌رسید جز این که باد سریع‌تر از چیزی بود که انتظار داشتند. در حالی که این بار نوبت ارویل بود که راس ساعت ۱۰:۳۵ صبح پشت فرمان هواپیما دراز بکشد. هواپیما به آرامی از زمین بلند شد و برای ۱۲ ثانیه به پرواز خود ادامه داد. پرواز اگر چه کوتاه اما به وضوح کنترل‌پذیر بود. آن‌ها سه پرواز دیگر هم در آن روز انجام دادند که چهارمین و طولانی‌ترین آن ۵۹ ثانیه به طول انجامید و در طول آن موفق شدند ۲۵۹ متر را پرواز کنند. البته این آخرین پرواز فلایر بود چون شدت باد هواپیما را چرخاند و آسیب جدی به بدنه آن خورد. این هواپیما امروزه در موزه ملی هوا و فضا در واشنگتن نگهداری می‌شود. این دو

برادر در تمام طول زندگی رابطه صمیمی خود را حفظ کردند تا وقتی که ویلبر برادر کوچک‌تر در ۴۵ سالگی به ناگهان در گذشت. ارویل در نهایت شرکت هواپیماسازی را فروخت و پس از آخرین پروازش در سال ۱۹۱۸ بازنشسته شد.

نگارخانه سوم هم فیلم و عکس‌های گرفته‌شده توسط این دو برادر به نمایش در می‌آید. در این موزه علاوه بر حیوانات وحشرات تاکسیدرمی‌شده می‌توان عاچ‌و پایی‌فیل‌هایی که از آفریقا آورده‌اند، استخوان‌نهنگی که با آن چاقو و شمشیر ساخته‌اند، ابزار آلات شکار و موسیقی قبایل آفریقایی و آمازون را دید. یکی از آثار هیجان‌انگیز این موزه سرن انسان بومی است که توسط یک قوم بدوی به طرز عجیبی کوچک شده است. برادران امبدوار نخستین جهانگردان ایرانی ونخستین مسافر آسیای قطب جنوب و شمال (عبدا... امیدوار) هستند. هم‌اکنون عبدا... در شبلی و عبسی در تهران زندگی می‌کند و یک شنبه اول هر ماه در موزه به علاقه‌مندان دیدار می‌کند.

مستندساز و اولین جهانگردان موتورسوار ایرانی

اقامت کوتاه خود در اروپا با انتشار مقالات پژوهشی مربوط به سفرهایشان و مصاحبه با رسانه‌ها، منابع مالی مورد نیاز برای مر حله دوم سفر خود را تأمین کردند. برادران امیدوار در سال ۱۳۴۰ مر حله دوم سفرهای جهانگردی خود را با خودروی ون دوسیلندر در یافتی از شرکت خودروسازی سیتروئن، از مرز کویت آغاز کردند. سپس با گذر از عربستان سعودی وارد آفریقا شدند. آن‌ها در این سفر توانستند اولین فیلم‌نگری را از خانه‌خدا تهیه کنند. موزه برادران امیدوار در بخش شمال غربی مجموعه فرهنگی تاریخی کاخ سعدآباد، اولین موزه انسان‌شناسی در ایران است که در دو نگارخانه آثار اهدایی برادران به معرض نمایش گذاشته شده و در

چه کسانی؟ برادران امیدوار
عبسی (متولد سال ۱۳۰۸ در تهران) و عبدا... امیدوار (متولد سال ۱۳۱۰) دو برادر جهانگرد، پژوهشگر و مستندساز ایرانی هستند. برادران امیدوار از اوایل پاییز ۱۳۳۳ سفر پژوهشگرانه خود به دور دنیا را با دو دستگاه موتور سیکلت آغاز کردند. مر حله نخست سفر هفت سال به درازا انجامید. در این مر حله آنان پس از گذر از کشورهای افغانستان، پاکستان و هند، به سوی تبت و سپس آسیای جنوب شرقی و استرالیا سفر کردند. با گذر از اقیانوس آرام به آلاسکا، آمریکای شمالی و آمریکای جنوبی سفر کردند. سرنجام با گذر از اقیانوس اطلس وارد اروپا شدند. آن‌دودر

